

Konjulat- og Diplomatsag skal fore-
løbig stedes til Oslo. Udmøggelsen
er der — — —

„Intelligensbladene“ 4de Juni
1895: „Høires Unionspolitikk, for-
agtet og fordomt som den før har
været, har tilnæring ogsaa fra
Venstrebånd. Venstremænds Over-
gang fra sin egen Unionspolitikk til
Høires Forhandlingspolitikk, Over-
gangen til Høire følger af Forsagt-
heden og de høje Sind som Virk-
ning af Narraag.“

„Intelligensbladene“ 5de Juni
1895: „35 Venstremænd har stemt
for et Forslag, der fører Norges
Unionspolitikk bort fra den gamle
nationale Politikk over til Høires og
Eventyernes Forhandlingslinje.“

Det faar være nok til at vise,
hvad der er sket. Det er faldt i
det radikale Partis Lod at maatte
opgive sine „Stærkeslinjer“ og gaa

over til Høires Forhandlingslinje.
Nu søger de at indbylde Væl-
gerne, at dette er Venstres Politikk,
at den siddende Regjering har bragt
os hid, vi er, at Høire er kommet
efter og lignende.

Den anden Håndhed er mindst
lige ireddig. Høire har forlangt
Udredning af Spørgsmaalet om eget
norst Konjulatvæsen. Vi har for-
langt, at de nærmest interesserede
skulde høres, vi har ikke huset paa
med Sagen sig som Venstre, der
gav en god Dag i de interessere-
des Mening, men udelukkende gjorde
Sagen til et politikk Raabalders-
nummer.

Det har lykkedes Venstre i den
Grad at gjøre Sagen til en poli-
tisk Sag, at dens Løsning nu frem-
stiller sig som en bydende Rødvæ-
dighed, selv om dette egne norste
Konjulatvæsen, naar vi faar det,
i Realiteten og praktikk taget skulde
vise sig at blive en Skuffelse.

Landets Vælgere har ingen Til-
lid til, at den siddende Regjering
loyalt vil søge Sagen endelig bragt
i Raad ad Forhandlingens Wei.
Og Tilfiden ses ikke derved, at
man i Valgkampen tyr til den Slags
ufundne Argumenter som Regjerin-
gen og dens Forbærere. „For-
handling er jo nepos Venstres Po-
litikk“, heber det nu; — hvordan
ialverden kan nogen finde paa at
ville lade Forhandlingernes Fort-
sættelse gaa over til Høire?“

Man kan her passende citere
„Intelligensbladene“ for 6te Juni

1895 i Bladets Omtale af og Angreb
paa den, der ikke vilde være med
paa Forhandlingerne:

„Humbogen — vi tør sige Hæd-
heden i denne Endebending af alle
Begreber og Sprogets lidtrik karak-
teriserer i Virkeligheden selv den
Sag, for hvilken der agteres med
saa flutte Midler.“

Forhandling er i Virkeligheden
Venstres hele Gjærning og Væsen
imod.

Men hid er vi kommet, at Høire
paa hvis ærlige Vilje til Sagens
Løsning ingen kan tvivle, — vi har
ikke Dvædighedsens Merke paa os
som det andet Parti — nu visstelig
vilde kunne bringe denne Sag frem
til en tilfredsstillende Afslutning.

Seo skal da Venstre paa H-
Eter gaa til Valg paa egen Vilje,
og som Raalmand er ifølge Stri-
velse til „Auren“ opstillet: Arbe-
der Gunder Jensen, Agent Emil
Rasfsen, Arbeider Theodor Vorger-
sen, Arbeider Claus Davigen,
Gaardbr. Chr. Rygg, Arbeider
Martin Hansen, Formand Anton
Wiken, Arbeider Bernhard Sæterud,
Do. Nils A. Den og Do. P. P.
Derstrøm, Jr.

„Auren“s Brevskriver er forre-
sten ikke blid paa Socialisterne,
fordi disse ikke modtog Frietiet.
Han skriver:

„Foredet for at ville indgaa et
ærligt Kompromis, skal det være
Arbeiderpartiets Hensigt at vilde
benytte sig af den tarvelige Frem-
gangsmaade at opføre paa sin Vilje
et Par tre Venstremænd. I saa

tilfaelde ganske vist for at luffe
Stemmer og for at faa fat Socia-
liststemplet paa flere. Ugeoverfor
ærlige Venstrefolk tror vi ikke mange
vil lide paa den Krag, svigte sit
eget Parti og for Eftertiden faa
nyde den tilbude tvivlsomme Være.

Nei, saa stet og ubetænksomt tror
vi ingen vil handle; tvertimod hen-
stiller vi herigjennem til vort Par-
tis Mand, som hidtil har vist sig
har staaet paa egne Ben, stem paa
Venstres egen Vilje, og vi tror,
man derved vil gaabne sit Parti
mere“. — —

Ja ganske vist: naar man ikke
faar istand nogen Alliance herken
med Høire eller Socialisterne, er
det vist bedst saa.

Det oplyses i „Socialdemokraten“,
af Ræder Drøning(?) at den ene er var
Ræder Røgsle.

„Som man ser“ — heber det i
samme Blad — var vi gode nok at
komme til nu, da Høire ikke længere
vilde ha noget med dem at gjøre,
men for os gjælder det mere end
en Seier eller et Nederlag ved Valg-
mandsvalget ihøst, og dette forstod
da ogsaa samtlige Partifæller her
paa en nær. Vi haaber ogsaa, at
den 1ste September vil vise sig, at
Arbeiderne her paa Nedre Eker har
faat Dinene op for, at det gjælder
beres dyreste Livsjaager, og at de
kun gjennem Enighed opnaar at
gjennemføre de Sager, hvortaf hele
beres Livs Dykte afhænger.“

Nedre Eker.

Da Kompromisset med Høire
paa Nedre Eker ikke kom istand,
efterdi Venstre forlangte en Halv-
part af Valgmændene, et aldeles
urimeligt Krav, tilbød Partiets
Bestyrelse Socialisterne Kom-
promis.

Dette Parti afslag imidlertid
Frietiet paa et Møde sidst Søndag.
Sun 1 stemte for Tilbudet.

Den maa have fulgt daarligt
med i norst Politikk, som lader sig
indbylde, at Forhandlingspolitikk er
Venstres. „Vi forhandler ikke om
vor Ret“ — „Konjulatfagen gjenmem-
ført i Valgperioden“ — „Vi tager
Sagen i vor egen Haand“ — det
har været de kendte Slagord gjen-
nem Nar fra den Kant. Men efter
Dagsordenens Delekvandring, efter
at den Udmøggelse, Venstre selv
maatte erkjende, at det paa denne
Wei hadde lidt, blev Partiet i Bes-
givenesshedernes eget Medfor tvunget
ind paa Forhandlingslinjen, tvunget
ind paa Høires Linje.

Det er nødvendigt ligeoverfor
af den Forvrængning, Regjeringens
Saker nu præsterer, at minde om
7de Juni-Beslutningen, der gif forud
for Unionskomiteens Medfættelse.

Hvad stred de radikale Blade
den Gang?

„Dagbladet“ 31te Mai 1895:
„Hvi hvad medfører denne Fælles-
optræden andet end Opgivelse af alt
det, Venstre i Narrafter har arbe-
det for? Stortingsets Standpunkt
i Konjulat- og Diplomatsag er for-
sadt. Venstres Valgprogram hører
til forfornne Sager“.

„Dagbladet“ 6te Juni 1895:
„Stortingsets og Vælgernes (der
vil da sige Venstres) Standpunkt i